

Folketingets Socialudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
post@sm.dk
www.sm.dk

Sagsnr.
2023 - 2154

Doknr.
681040

Dato
30-03-2023

Folketingets Socialudvalg har d. 3. marts 20203 stillet følgende spørgsmål nr. 135 (alm. del) til social- og boligministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Kim Edberg Andersen (NB).

Spørgsmål nr. 135:

"Vil ministeren tage initiativ til en gennemgang af myndighedernes praksis for afgørelser af samværsager og forældreansvarslovens forenelighed med retspraksis fra EMD på samværsområdet? Der henvises til, at Højesteret ved dom den 21. februar 2023 (Sag BS-25683/2022-HJR) har henvist en sag om nægtelse af samvær til ny behandling i familieretten, og at Højesteret i den forbindelse bemærker, at Højesteret ved domme i 2019, 2021 og 2023 har lagt til grund, at myndighederne skal anvende de samværsprincipper, der er udviklet i EMD's retspraksis."

Svar:

De danske regler om samvær og administrationen af området skal leve op til vores internationale forpligtelser, herunder også til Den Europæiske Menneskerettighedskonvention.

Højesteret tilkendegiver i sin afgørelse fra februar i år, at Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol i flere afgørelser om adoption uden samtykke har tillagt det betydning, at adoptionen ikke fuldstændigt afskar relationen mellem barnet og dets oprindelige slægt. Højesteret understreger i afgørelsen, at det skal sikres, at en ændring i 2019 af forældreansvarslovens § 20 a, hvor det blev tydeliggjort, at samvær efter adoption ikke er reserveret til "helt særlige tilfælde" men afhænger af en konkret vurdering af barnets bedste, rent faktisk efterleves. Derfor skal der ifølge Højesterets afgørelse tilvejebringes et oplysningsgrundlag, som gør det muligt at træffe afgørelse i overensstemmelse med forældreansvarslovens § 20 a og Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8 om retten til familieliv.

Det er for mig vigtigt, at et barn har mulighed for at have kontakt til sine oprindelige forældre. Det giver loven således også mulighed for. Den afsagte dom omhandler den belysning af barnets perspektiv, der er gået forud for en afgørelse om ikke at fastsætte samvær, og ikke selve muligheden for at fastsætte samvær.

Det er familieretten, der træffer afgørelse om samvær i disse sager, og familierettens dom kan ankes til landsretten. Det er således muligt at få prøvet afgørelsen ved en højere domstol. Jeg finder ikke anledning til at iværksætte en gennemgang af domstolens praksis.

Som det også fremgår af min besvarelse den 24. marts 2023 af spørgsmål nr. 119 fra udvalget, vil jeg bede ministeriet om at indarbejde Højesterets tilkendegivelser i vejledningen om forældremyndighed, barnets bopæl og samvær, sådan at det fremgår tydeligt af vejledningen, hvilket undersøgelsesgrundlag der er nødvendigt for at tage stilling til en ansøgning om samvær efter forældreansvarslovens § 20 a, og efterlevelsen af praksis fra den Europæiske Menneskerettighedsdomstol dermed understøttes yderligere.

Med venlig hilsen
Pernille Rosenkrantz-Theil
Social- og boligminister

Bilag:
Bilag 1 SOU alm. del – svar på spm. 119